

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, XXX
[...] (2021) XXX draft

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

**az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a rövid lejáratú
exporthitel-biztosításokra történő alkalmazásáról**

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a rövid lejáratú exporthitel-biztosításokra történő alkalmazásáról

1. BEVEZETÉS

1. Az exporttámogatások hátrányosan érinthetik a potenciális áruszállítók és szolgáltatók közötti piaci versenyt. A Bizottság – a verseny Szerződés szerinti öreként – emiatt mindig is határozottan elítélte az Unión belüli kereskedelem és az Unión kívülre irányuló export támogatását. E közlemény célja annak tisztázása, hogy a Bizottság hogyan értékeli az exporthitel-biztosításhoz nyújtott tagállami támogatást az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok alapján.
2. A Bizottság a korábbiakban is gyakorolta, és ma is gyakorolja a rövid lejáratú exporthitel-biztosítások terén nyújtott állami támogatások szabályozására vonatkozó hatáskörét. A cél a belső piaci verseny tényleges vagy lehetséges torzulásainak kezelése, nemcsak a különböző tagállami (az Unión belüli és kívüli kereskedelembe részt vevő) exportőrök, hanem az Unióban működő exporthitel-biztosítók között is. 1997-ben a Bizottság *az EK-Szerződés 93. cikkének (1) bekezdése értelmében, a Szerződés 92. és 93. cikkének a rövid lejáratú exporthitel-biztosításra történő alkalmazásáról szóló, a tagállamokhoz címzett közleményében*¹ (a továbbiakban: az 1997. évi közlemény) meghatározta az állami beavatkozásra vonatkozó elveket. Az 1997. évi közlemény hatálya 1998. január 1-jétől kezdve 5 évre szólt. A közleményt ezt követően módosították, és alkalmazási időszakát 2001-ben², 2004-ben³, 2005-ben⁴ és 2010-ben⁵ meghosszabbították. A közleményt 2012. december 31-ig kellett alkalmazni.
3. Az 1997. évi közlemény alkalmazása során, különösen a pénzügyi válság kapcsán 2009 és 2011 között szerzett tapasztalatok arra utaltak, hogy a Bizottság politikája e téren felülvizsgálatra szorul. A Bizottság ezért *a tagállamoknak címzett új közleményt fogadott el az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a rövid lejáratú exporthitel-biztosításokra történő alkalmazásáról*⁶ (a továbbiakban: a 2012. évi közlemény). A 2012. évi közleményt elvileg 2013. január 1-jétől 2018. december 31-ig kellett alkalmazni⁷. A 2012. évi közlemény mellékletét később többször módosították⁸ és a 2012. évi közlemény alkalmazási időszakát 2018-ban⁹ és 2020-ban¹⁰ meghosszabbították. A közlemény jelenleg 2021. december 31-ig alkalmazandó.

¹ HL C 281., 1997.9.17., 4. o.

² HL C 217., 2001.8.2., 2. o.

³ HL C 307., 2004.12.11., 12. o.

⁴ HL C 325., 2005.12.22., 22. o.

⁵ HL C 329., 2010.12.7., 6. o.

⁶ HL C 392., 2012.12.19., 1. o.

⁷ A 2012. évi közlemény 18. pontjának a) alpontját és 5.2. szakaszát a 2012. évi közlemény elfogadásának időpontjától kellett alkalmazni.

⁸ HL C 398., 2012.12.22., 6. o.; HL C 372., 2013.12.19., 1. o.; HL C 28., 2015.1.28., 1. o.; HL C 215., 2015.7.1., 1. o.; HL C 244., 2016.7.5., 1. o.; HL C 206., 2017.6.30., 1. o.; HL C 225., 2018.6.28., 1. o.; HL C 457., 2018.12.19., 9. o.; HL C 401., 2019.11.27., 3. o.; HL C 101I., 2020.3.28., 1. o.; HL C 340II., 2020.10.13., 1. o.; HL C 34., 2021.2.1., 6. o.

⁹ HL C 457., 2018.12.19., 9. o.

4. 2019-ben a Bizottság az *állami támogatások korszerűsítését célzó csomag, a vasutakról szóló iránymutatások és a rövid lejáratú exporthitel-biztosítás célravezetőségi vizsgálata*¹¹ részeként megkezdte a 2012. évi közlemény értékelését. Az értékelés eredményei azt mutatták, hogy a szabályok elvben jól működnek, de kis mértékben javítani kell őket a gazdasági fejlemények tükrözése céljából. Ezért ez a közlemény csak néhány technikai kiigazítást tartalmaz, miközben a 2012. évi közleményben foglalt elvek nem változnak.
5. Az e közleményben meghatározott szabályok elősegítik annak biztosítását, hogy az állami támogatás ne torzítsa a versenyt a magán- és állami – illetve az államilag támogatott – exporthitel-biztosítók között. A szabályok hozzá fognak járulni az exportőrök közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtéséhez is.
6. E közlemény célja továbbá, hogy a tagállamok számára részletesen ismertesse azokat az elveket, amelyekre a Bizottság a Szerződés 107. és 108. cikkének értelmezését, valamint e cikkeknek a rövid lejáratú exporthitel-biztosításra való alkalmazását alapozni kívánja. Indokolt, hogy a Bizottság a lehető legátláthatóbbá tegye e téren követett elveit, valamint biztosítsa a kiszámíthatóságot és az egyenlő bánásmódot. Ennek érdekében meghatározza azokat a feltételeket, amelyeket az állami biztosítóknak teljesíteniük kell, ha a piacképes kockázatokra vonatkozó, rövid lejáratú exporthitel-biztosítás piacára kívánnak lépni.
7. Nem tartoznak e közlemény alkalmazási körébe az alapvetően nem piacképes kockázatok.
8. A 2. szakasz ismerteti e közlemény hatályát és a közleményben használt fogalommeghatározásokat. A 3. szakasz a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének alkalmazásával, valamint a piacképes kockázatok exporthitel-biztosításához nyújtott állami támogatás általános tilalmával foglalkozik. Végül a 4. szakasz bizonyos kivételeket ír elő a piacképes kockázatok alkalmazási köre alól, és meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett az ideiglenesen nem piacképes kockázatok biztosítására nyújtott állami támogatás összeegyeztethető lehet a belső piaccal.

2. A KÖZLEMÉNY HATÁLYA ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

2.1. Hatály

9. Az e közleményben meghatározott elveket a Bizottság kizárólag a két évnél rövidebb kockázatviselési idejű exporthitel-biztosításra fogja alkalmazni. E közlemény hatálya nem terjed ki semmilyen egyéb exportfinanszírozási eszközre.

2.2. Fogalommeghatározások

10. E közlemény alkalmazásában:

- a) „exporthitel-biztosítás”: olyan biztosítási termék, amellyel a biztosító egy adott exportügylet fizetési kötelezettségeivel kapcsolatos kereskedelmi és/vagy politikai kockázatra nyújt biztosítást;
- b) „magán-hitelbiztosító”: minden olyan exporthitel-biztosítást nyújtó társaság vagy szervezet, amely nem tartozik az állami biztosítók körébe;

¹⁰ HL C 224., 2020.7.8., 2. o.

¹¹ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – *Az állami támogatások korszerűsítését célzó 2012. évi csomag, a vasutakról szóló iránymutatások és a rövid lejáratú exporthitel-biztosítás célravezetőségi vizsgálata*, 2020.10.30., SWD(2020) 257 final.

- c) „állami biztosító”: olyan társaság vagy egyéb szervezet, amely egy tagállam támogatásával vagy nevében exporthitel-biztosítást kínál, vagy olyan tagállam, amely exporthitel-biztosítást kínál;
- d) „piacképes kockázatok”: a mellékletben felsorolt országokban lévő állami és magánvevőkre vonatkozó kereskedelmi és politikai kockázatok, amelyek teljes kockázatviselési ideje két évnél rövidebb. E közlemény alkalmazásában minden egyéb kockázat nem piacképes kockázatnak minősül;
- e) a „kereskedelmi kockázatok” különösen a következő kockázatokat foglalják magukban:
 - i. valamely szerződéstől való önkényes elállás a vevő részéről, vagyis valamely magánvevő bármely olyan önkényes döntése, amely jogos indok nélkül szakítja meg vagy szünteti meg a szerződést;
 - ii. a szerződés tárgyát képező áru elfogadásának önkényes, jogos indok nélküli, magánvevő általi megtagadása;
 - iii. a magánvevő és kezesének fizetéseképtelensége;
 - iv. elhúzódozó nemfizetés, vagyis a szerződésből következő adósság meg nem fizetése a magánvevő és kezese részéről;
- f) a „politikai kockázatok” különösen a következő kockázatokat foglalják magukban:
 - i. annak kockázata, hogy egy állami vevő vagy egy ország megakadályozza az ügylet lebonyolítását, illetve nem fizet időben;
 - ii. az egyes vevők hatáskörén vagy felelősségén kívül eső kockázat;
 - iii. annak kockázata, hogy egy ország nem utalja át az adott országban letelepedett vevők által befizetett pénzösszegeket a biztosított székhelye szerinti országnak;
 - iv. annak kockázata, hogy a biztosító országán kívül olyan vis maior eset következik be (például háborús esemény), amelynek hatásait másként még nem biztosították;
- g) „kockázatviselési idő”: a gyártási időszak plusz a hitelezési futamidő;
- h) „gyártási időszak”: a megrendelés és az áruk leszállításának vagy a szolgáltatások teljesítésének időpontja között eltelt időszak;
- i. „hitelezési futamidő”: az exporthitelügylet keretében a leszállított áruk és a teljesített szolgáltatások kifizetésére a vevő számára biztosított időszak;
- j) „adóskockázati biztosítás”: egy vevő számára teljesített összes eladásra vagy egy vevővel kötött egyetlen szerződésre vonatkozó fedezet;
- k) „viszontbiztosítás”: olyan biztosítás, amelyet egy biztosító kockázatkezelési céllal egy másik biztosítótól megvásárol és ezáltal saját kockázatát csökkenti;
- l) „együttbiztosítás”: olyan biztosítás, amelynél a kár meghatározott százalékát a biztosító helyett egy másik biztosító téríti meg;
- m) „kvóta-viszontbiztosítás”: olyan viszontbiztosítás, amelynek során a biztosító egy meghatározott üzletág minden kockázatának adott hányadát átruházza a viszontbiztosítóra, és azt a viszontbiztosító átvállalja;

- n) „kiegészítő biztosítás”: egy másik biztosító által megállapított hitellimitre vonatkozó kiegészítő fedezet;
- o) „teljesforgalom-biztosítás”: az adóskockázati hitelbiztosítástól eltérő hitelbiztosítás; vagyis a biztosított hitelre történt összes vagy legtöbb értékesítésére, illetve több vevő számára történt értékesítésből származó fizetési követelésekre kiterjedő hitelbiztosítás.

3. A SZERZŐDÉS 107. CIKKE (1) BEKEZDÉSÉNEK ALKALMAZÁSA

3.1. Általános elvek

- 11. A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”.
- 12. Ha az állami biztosítók exporthitel-biztosítást nyújtanak, az állami forrásokat foglal magában. Az állam szerepvállalása révén a biztosítók vagy az exportőrök szelektív előnyre tehetnek szert, ami torzíthatja a versenyt, vagy azzal fenyegethet, és érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet. A 3.2., 3.3. és 4. szakaszban meghatározott elvek célja, hogy iránymutatást nyújtsanak arra vonatkozóan, hogy az ilyen intézkedéseket hogyan fogja értékelni a Bizottság az állami támogatási szabályok alapján.

3.2. Támogatás a biztosítóknak

- 13. Állami támogatást foglalhat magában, ha a magán-hitelbiztosítókhoz képest az állami biztosítók bizonyos előnyökben részesülnek. Az előnyök különböző módokon nyilvánulhatnak meg, és magukban foglalhatják például a következőket:
 - a) állami kezességvállalás hitelfelvételre és veszteségekre;
 - b) a megfelelő tartalékképzés követelménye alóli mentesítés, valamint az állam számlájára vagy kezességvállalásával végzett exporthitel-biztosítási műveleteknek a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² hatálya alóli kizárásából eredő egyéb követelmények alóli mentesítés;
 - c) a szokásosan fizetendő adókkal (úgy mint társasági adó és biztosítási kötvényekre kivetett adó) kapcsolatos kedvezmény vagy azok alóli mentesség;
 - d) az állam által nyújtott olyan támogatás vagy tőkejuttatás, illetve olyan más finanszírozási formák, amelyek nem felelnek meg a piacgazdasági befektető elvének;
 - e) az állam által a piaci árakat nem tükröző feltételek mellett nyújtott természetbeni szolgáltatások, úgymint az állami infrastruktúrához, eszközökhöz vagy privilegizált információhoz való hozzáférés, illetve ezek használata;
 - f) az állam általi direkt viszontbiztosítás vagy az állam által nyújtott direkt viszontbiztosítási garancia, amelyet a magán- viszontbiztosítási piacnál

¹²

Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

kedvezőbb feltételek mellett nyújtanak, ami vagy a viszontbiztosítás fedezetének alulértékeléséhez, vagy pedig a magánpiacon egyébként létre nem jövő kapacitás mesterséges kialakításához vezet.

3.3. Az exporthitelekre nyújtott állami támogatás tilalma

14. Az állami biztosítóknál a piacképes kockázatok tekintetében keletkező, a 13. pontban felsorolt előnyök érintik a hitelbiztosítási szolgáltatások Unión belüli kereskedelmét, és ahhoz vezetnek, hogy a különböző tagállamokban eltérések alakulnak ki a piacképes kockázatokra rendelkezésre álló biztosítási fedezetekben. Ez torzítja a különböző tagállamokban a biztosítók közötti versenyt, és másodlagos hatásokat idéz elő az Unión belüli kereskedelemben, függetlenül attól, hogy az Unión kívülre irányuló vagy az Unión belüli exportról van-e szó.¹³ Amennyiben az állami biztosítók bármilyen előnyben részesülnek a magán-hitelbiztosítókhoz képest, meg kell határozni az állami biztosítókra vonatkozó működési feltételeket annak érdekében, hogy ne tegyenek szert előnyre állami támogatásból. Az ilyen esetekben a támogatás kizárása érdekében az állami biztosítók nem biztosíthatnak piacképes kockázatokat.
15. Az állami biztosítóknál keletkező előnyökből – legalábbis részben – olykor az exportőrök is részesülnek. Az ilyen előnyök torzíthatják a versenyt és a kereskedelmet, továbbá a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősülnek. Ha azonban teljesülnek a piacképes kockázatokra nyújtott exporthitel-biztosításra vonatkozó, az e közlemény 4.3. szakaszában meghatározott feltételek, a Bizottság úgy fogja tekinteni, hogy az exportőrök nem részesültek jogtalan előnyben.

4. AZ IDEIGLENESEN NEM PIACKÉPES KOCKÁZATOKRA NYÚJTOTT EXPORTHITEL-BIZTOSÍTÁSRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK

4.1. Általános elvek

16. A 14. pontnak megfelelően az állami biztosítók nem biztosíthatnak piacképes kockázatokat, ha a 13. pontban ismertetett módon bármilyen előnyben részesülnek a magán-hitelbiztosítókhoz képest. Amennyiben az állami biztosítók vagy leányvállalataik piacképes kockázatokat kívánnak biztosítani, ennek során biztosítani kell, hogy sem közvetlenül, sem közvetve nem részesülnek állami támogatásban. Ennek érdekében meghatározott összegű saját tőkével (biztonsági tőkét is magában foglaló szavatoló tőkével) és biztosítástechnikai tartalékkal (káringadozási tartalékkal) kell rendelkezniük, valamint be kell szerezniük a 2009/138/EK irányelvnek megfelelő engedélyt. Továbbá külön kell kezelniük és elkülöníttetten kell könyvelniük a piacképes kockázatok biztosítását és a nem piacképes kockázatokra állami támogatással vagy az állam nevében nyújtott biztosításokat, amivel igazolják, hogy piacképes kockázatok biztosításához nem kapnak állami támogatást. A biztosítónak a saját számlájára biztosított üzleti

¹³ A C-142/87. sz., *Belga Királyság kontra az Európai Közösségek Bizottsága* ügyben hozott ítéletében a Bíróság kifejtette, hogy nemcsak az Unión belüli, hanem az Unión kívülre irányuló exportra nyújtott támogatás is befolyásolhatja az Unión belüli versenyt és kereskedelmet. Mindkét műveletfajtát exporthitel-biztosítók biztosítják, következésképpen a nekik nyújtott támogatás érintheti az Unión belüli versenyt és kereskedelmet.

tevékenységgel kapcsolatos könyvelését a 91/674/EK tanácsi irányelvvel összhangban kell végeznie¹⁴.

17. Ha valamely tagállam piacképes és nem piacképes kockázatokat egyaránt felölélő magánszektorbeli viszontbiztosítási szerződésekben félként vagy más formában való részvétel révén viszontbiztosítási fedezetet nyújt egy exporthitel-biztosítónak, bizonyítania kell, hogy a megállapodások nem foglalnak magukban a 13. pont f) alpontja szerinti állami támogatást.
18. Az állami biztosítók az e közlemény 4. szakaszában meghatározott feltételek szerint nyújthatnak exporthitel-biztosítást ideiglenesen nem piacképes kockázatokra.

4.2. Kivételek a piacképes kockázatok alkalmazási köre alól: ideiglenesen nem piacképes kockázatok

19. A piacképes kockázatok meghatározásának sérelme nélkül, a mellékletben felsorolt országokban letelepedett vevőkkel kapcsolatban bizonyos kereskedelmi és politikai kockázatok ideiglenesen nem piacképes kockázatnak minősülnek a következő esetekben:
 - a) amennyiben a Bizottság úgy határoz, hogy az 5.2. szakaszban ismertetettek szerint ideiglenesen töröl egy vagy több országot a piacképes kockázatu országok mellékletben szereplő jegyzékéből azért, mert az érintett országban vagy országokban a magánbiztosítási piac kapacitása nem elegendő a gazdaságilag indokolható összes kockázat fedezésére;
 - b) amennyiben az e közlemény 5.3. szakaszában említett tagállami értesítés kézhezvételét követően a Bizottság úgy határoz, hogy a 2003/361/EK bizottsági ajánlás¹⁵ fogalom meghatározása szerint kkv-nak minősülő, és 2,5 millió EUR-t meg nem haladó éves exportárbevételű kis- és középvállalkozásoknál felmerült kockázatok az értesítést benyújtó tagállamban az exportőrök számára ideiglenesen nem piacképesek;
 - c) amennyiben az e közlemény 5.3. szakaszában említett tagállami értesítés kézhezvételét követően a Bizottság úgy határoz, hogy a legalább 181 napos, de két évnél rövidebb kockázatviselési idejű adóskockázati biztosítás az értesítést benyújtó tagállamban az exportőrök számára ideiglenesen nem piacképes;
 - d) amennyiben az e közlemény 5.4. szakaszában említett tagállami értesítés kézhezvételét követően a Bizottság úgy határoz, hogy az exporthitel-biztosítási lehetőségek szűkössége miatt bizonyos kockázatok az értesítést benyújtó tagállamban az exportőrök számára ideiglenesen nem piacképesek.
20. A belső piacon a versenytorzulások minimalizálása érdekében az állami biztosítók biztosíthatják a 19. pont alapján ideiglenesen nem piacképesnek minősülő kockázatokat, feltéve hogy teljesítik a 4.3. szakaszban megállapított feltételeket.

4.3. Az ideiglenesen nem piacképes kockázatok fedezésére vonatkozó feltételek

4.3.1 A fedezet minősége

21. Az állami biztosító által nyújtott fedezet minőségének összhangban kell állnia a piaci normákkal. Konkrétan, csak a gazdaságilag indokolható, vagyis a megalapozott

¹⁴ A Tanács 91/674/EK irányelve (1991. december 19.) a biztosítóintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról (HL L 374., 1991.12.31., 7. o.).

¹⁵ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmának meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

biztosítási elvek alapján elfogadható kockázatok fedezhetők. A kereskedelmi és politikai kockázatok vonatkozásában a fedezeti arány legfeljebb 95 % lehet, a kárfizetési türelmi idő pedig legalább 90 nap.

4.3.2. *Biztosítási elvek*

22. A kockázatértékelés során mindig megalapozott biztosítási elveket kell alkalmazni. Ennek megfelelően a pénzügyileg kockázatos ügyletek kockázata nem fedezhető államilag támogatott programokból. Ezen elvekre tekintettel a kockázatelfogadási feltételeknek egyértelműeknek kell lenniük. Már létező üzleti kapcsolat esetében az exportőrnek kedvező kereskedelmi vagy fizetési tapasztalatokkal, vagy mindkettővel kell rendelkeznie. A vevőnek tiszta kártörténettel kell rendelkeznie, a vevői nemfizetés valószínűségének, valamint belső vagy külső hitelminősítésének is elfogadhatónak kell lennie.

4.3.3. *Megfelelő árazás*

23. Az exporthitel-biztosítási szerződés szerinti kockázatviselést megfelelő biztosítási díjjal kell ellentételezni. A magán-hitelbiztosítók kizorításának minimálisra csökkentése érdekében az államilag támogatott programok keretében az átlagos biztosítási díjaknak a magán-hitelbiztosítók által hasonló kockázatokra felszámított átlagos biztosítási díjknál magasabbnak kell lenniük. E követelmény révén az állami beavatkozás fokozatosan megszüntethető, mert a magasabb díjak biztosítják, hogy amint a piaci feltételek engedik, az exportőrök visszatérjenek a magán-hitelbiztosítókhoz, és a kockázat újra piacképes lesz.
24. Az árazás akkor megfelelő, ha az egyes vevőkockázati kategóriához¹⁶ tartozó minimális éves kockázati díjnak¹⁷ (mentesülési díj) megfelelő díjat az alábbi táblázat szerint számítják fel. A mentesülési díj akkor nem kerül alkalmazásra, ha a tagállam bizonyítja, hogy alkalmazása a szóban forgó kockázatra vonatkozóan nem megfelelő. A teljesforgalom-biztosítás esetében a kockázatkategóriának a biztosítás által fedezett vevők kockázata átlagának kell megfelelni.

¹⁶ A vevőkockázati kategóriák hitelminősítéseken alapulnak. A minősítést nem szükséges meghatározott hitelminősítő intézettől beszerezni, nemzeti minősítő rendszerek vagy bankok által használt minősítő rendszerek is elfogadhatóak. Nyilvános minősítéssel nem rendelkező cégek esetében megbízható információkon alapuló minősítés is alkalmazható.

¹⁷ Az egyes vonatkozó kockázatkategóriák tekintetében a mentesülési díj tartománya az egyéves CDS-felárak alapján került megállapításra, amely a három fő hitelminősítő intézetnek (Standard & Poor's, Moody's és Fitch) a 2007–2011-es évekre vonatkozó minősítéseit magában foglaló összetett minősítésen alapul, feltételezve, hogy a rövid lejáratú exporthitel-biztosítások átlagos visszafizetési rátája 40 %. Tekintettel arra, hogy a kockázati díjak időben nem állandók, a tartományhatárokat később hézagmentesen egymáshoz illesztették.

Kockázati kategória	Minimális éves kockázati díj ¹⁸ (a biztosított volumen %-a)
Kiváló ¹⁹	0,2–0,4
Jó ²⁰	0,41–0,9
Kielégítő ²¹	0,91–2,3
Gyenge ²²	2,31–4,5

25. Az együttbiztosítás, a kvóta-viszontbiztosítás és a kiegészítő biztosítás vonatkozásában az árazás kizárólag akkor minősül megfelelőnek, ha a felszámított díj a magán-hitelbiztosító nyújtotta (eredeti) fedezetre vonatkozó díjhoz képest legalább 30 %-kal magasabb.
26. A szerződés futamidejétől függetlenül a kockázati díjhoz kezelési költséget kell hozzáadni, hogy az árazást megfelelőnek lehessen tekinteni.
- 4.3.4. *Átláthatóság és jelentéstétel*
27. A tagállamok a 19. pont alapján ideiglenesen nem piacképesnek minősülő kockázatokra létrehozott programokat valamennyi alkalmazandó feltétellel együtt kötelesek közzétenni az állami biztosítók honlapján.
28. Éves jelentéseket kell benyújtaniuk a Bizottságnak azokról a kockázatokról, amelyeket a 19. pont értelmében ideiglenesen nem piacképesnek tekintenek, és amelyeket állami biztosítók fedeznek. Ezt legkésőbb a beavatkozást követő év július 31-ig kell megtenniük.
29. A jelentésnek minden egyes programra vonatkozóan tartalmaznia kell a következő információkat:
- a hitellimitek teljes összege;
 - a biztosított árbevétel;
 - felszámított díjak;
 - a nyilvántartott és kifizetett igények;
 - a megtérített összegek;
 - a program adminisztratív költségei.
30. Az információt táblázat formájában kell benyújtani, amely lehetővé teszi az adatok keresését, kivonatolását, letöltését és könnyű internetes közzétételét, például CSV vagy XML formátumban. A jelentéseket a tagállamok közzéteszik a honlapjukon.

¹⁸ Egy 30 napos biztosítási szerződésre vonatkozó mentesülés az éves kockázati díj 12-vel való elosztásával kapható meg.

¹⁹ A kiváló kockázatkategóriába a Standard & Poor's hitelminősítése szerinti AAA, AA+, AA, AA–, A+, A, A– minősítésnek megfelelő kockázatok tartoznak.

²⁰ A jó kockázatkategóriába a Standard & Poor's hitelminősítése szerinti BBB+, BBB vagy BBB– minősítésnek megfelelő kockázatok tartoznak.

²¹ A kielégítő kockázatkategóriába a Standard & Poor's hitelminősítése szerinti BB+, BB vagy BB– minősítésnek megfelelő kockázatok tartoznak.

²² A gyenge kockázatkategóriába a Standard & Poor's hitelminősítése szerinti B+, B vagy B– minősítésnek megfelelő kockázatok tartoznak.

5. ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

5.1. Általános elvek

31. Az állami biztosítók a 19. pont a) alpontjában felsorolt kockázatokat a 4.3. szakaszban meghatározott feltételekkel biztosíthatják. Ezeket az eseteket nem kell bejelenteni a Bizottságnak.
32. A 19. pont b), c) és d) alpontjában felsorolt kockázatokat az állami biztosítók a 4.3. szakaszban meghatározott feltételekkel, valamint a Bizottságnak történő bejelentést és a Bizottság általi jóváhagyást követően biztosíthatják.
33. A 4.3. szakaszban meghatározott feltételek valamelyikének nemteljesülése nem jelenti automatikusan az exporthitel-biztosítási vagy biztosítási program tilalmazottságát. Amennyiben egy tagállam el kíván térni valamely feltételtől, illetve bármilyen kétség merül fel azt illetően, hogy a tervezett exporthitel-biztosítási program teljesíti-e az e közleményben meghatározott feltételeket, akkor a programot be kell jelentenie a Bizottságnak.
34. Az állami támogatási szabályok szerinti elemzés nem minősíti az adott intézkedésnek a Szerződés egyéb rendelkezéseivel való összeegyeztethetőségét.

5.2. A piacképes kockázatú országok jegyzékének módosítása

35. Annak meghatározásakor, hogy a magánkapacitás elégtelensége indokolja-e, hogy az országot a 19. pont a) alpontja értelmében ideiglenesen töröljék a piacképes kockázatú országok jegyzékéből, a Bizottság az alábbi, fontossági sorrendben felsorolt tényezőket veszi figyelembe:
 - a) a magán-hitelbiztosítási kapacitás csökkenése: például egy nagy hitelbiztosító azon döntése, hogy nem nyújt fedezetet az érintett országban a vevőkockázatokra, a teljes biztosított összeg jelentős csökkenése vagy 6 hónapos időszakon belül az adott országra vonatkozó elfogadási arány jelentős csökkenése;
 - b) az állami szektor minősítésének romlása: különösen a hitelminősítés hirtelen változásai 6 hónapos időszakon belül, például független hitelminősítő intézetek általi többszöri leminősítés, vagy a CDS-felárak nagymértékű emelkedése;
 - c) a vállalati szektor teljesítményének romlása: különösen az érintett országban a fizetéseképtelen vállalkozások számának ugrásszerű emelkedése 6 hónapos időszakon belül.
36. A Bizottság legalább három tagállam írásbeli kérésére vagy saját kezdeményezésére felülvizsgálhatja a piacképes kockázatú országok mellékletben szereplő jegyzékét abban az esetben, ha a piaci kapacitás már nem elegendő a gazdaságilag indokolható összes kockázat fedezésére.
37. Amennyiben a Bizottság módosítani kívánja a piacképes kockázatú országok jegyzékét, konzultációt fog folytatni, valamint információt fog kérni a tagállamoktól, a magán-hitelbiztosítóktól és az érdekelt felektől. A konzultáció bejelentését, illetve a kért információk természetére vonatkozó tájékoztatást a Bizottság honlapján teszik közzé. A konzultációs időszak általában véve 20 munkanapnál nem lesz hosszabb. Amennyiben az összegyűjtött információk alapján a Bizottság úgy dönt, hogy módosítja a piacképes kockázatú országok jegyzékét, ezt a döntést a honlapján közzéteszi.

38. Egy országnak a piacképes kockázatú országok jegyzékéből történő ideiglenes törlése elvileg legalább 12 hónapig érvényes. Az ideiglenesen törölt országra vonatkozó, ezen időszak alatt aláírásra kerülő biztosítási szerződések az ideiglenes törlés lejáratának időpontját követően legfeljebb 180 napig maradhatnak hatályban. Ezen időpontot követően új biztosítási szerződést nem lehet kötni. Három hónappal az ideiglenes törlés időtartamának lejártá előtt a Bizottság megvizsgálja, hogy meghosszabbítja-e az érintett ország jegyzékéből történt törlését. Amennyiben a Bizottság a 35. pontban meghatározott tényezőket figyelembe véve arra a megállapításra jut, hogy a piaci kapacitás még mindig nem elegendő a gazdaságilag indokolható összes kockázat fedezésére, úgy a 37. pontban foglaltaknak megfelelően meghosszabbíthatja az érintett ország jegyzékéből történt ideiglenes törlését.

5.3. Értesítési kötelezettség a 19. pont b) és c) alpontjában említett, ideiglenesen nem piacképes kockázatok esetében

39. A Bizottság számára jelenleg rendelkezésre álló bizonyítékok arra utalnak, hogy a 19. pont b) és c) alpontjában meghatározott kockázatok tekintetében piaci hiányosság áll fenn, és ebből következően azok a kockázatok nem piacképesek. Szem előtt kell tartani azonban, hogy nem minden tagállamban van fedezeti hiány, valamint a helyzet idővel változhat, mivel a magánszektor érdekeltté válhat e piaci szegmensben. Állami beavatkozás csak olyan kockázatokra engedélyezhető, amelyeket a piac egyébként nem biztosítana.
40. Ezen okok miatt, ha egy tagállam az e közlemény 19. pontja b) vagy c) alpontjában meghatározott kockázatok fedezni kívánja, azt a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdése szerint be kell jelentenie a Bizottságnak. A bejelentésben bizonyítania kell, hogy kapcsolatba lépett a tagállamban működő fő hitelbiztosítókka és hitelügynökökkel²³, és lehetőséget nyújtott számukra annak bizonyítására, hogy a tagállamban rendelkezésre áll a szóban forgó kockázatra vonatkozó fedezet. A Bizottság a kockázatok az „ideiglenesen nem piacképes” kategóriába sorolja, amennyiben az érintett hitelbiztosítók és hitelügynökök a tagállamtól érkezett kérés kézhezvételétől számított 30 napon belül nem nyújtják be a tagállam által fedezni kívánt kockázattípusokra vonatkozó biztosítási feltételekkel és biztosított volumenekkel kapcsolatos információkat a tagállamnak vagy a Bizottságnak, illetve ha a benyújtott információk nem bizonyítják, hogy a szóban forgó kockázatra vonatkozó fedezet rendelkezésre áll a szóban forgó tagállamban.

5.4. Bejelentési kötelezettség egyéb esetekben

41. A 19. pont d) alpontjában meghatározott kockázatokra vonatkozóan az érintett tagállamnak bizonyítania kell a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdése szerint a Bizottságnak benyújtott bejelentésében, hogy az adott tagállamban a magánbiztosítási piacon keletkezett kínálati sokk miatt nem áll rendelkezésre fedezet az exportőrök számára, elsősorban azért, mert egy nagy hitelbiztosító kivonult az érintett országból, vagy más tagállamokhoz viszonyítva csökkent a kapacitás, illetve szűkült a termékskála.

²³

A megkeresett hitelbiztosítóknak és hitelügynököknek mind az általuk kínált termékek tekintetében (például adóskockázatokra szakosodott szolgáltatók), mind pedig a piaci részesedés (például az együttes piaci részesedésük legalább 50 %) tekintetében reprezentatívnak kell lenniük.

6. AZ ALKALMAZÁS KEZDETE ÉS IDŐTARTAMA

42. A Bizottság az ebben a közleményben meghatározott elveket 2022. január 1-jétől fogja alkalmazni. A Bizottság határozhat úgy, hogy ezt a közleményt bármikor kiigazítja, ha az versenypolitikával összefüggő okokból vagy más uniós szakpolitikák és nemzetközi kötelezettségvállalások figyelembevétele érdekében szükséges.